

РЕШЕНИЕ

№ 6212

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6746** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Б. С. срещу Решение от 16.05.2022 г. постановено по АНД № 13547/2021 г. по описа на Софийски районен съд, с което е изменено Наказателно постановление № 27 от 18.06.2019 г. издадено от началника на 04 РУ - СДВР, с което на основание чл. 257, ал. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) на Ц. Б. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., за нарушение на чл. 64 от ЗМВР, като е намалено наказанието до размер от 100 лв. /сто лева/ и е потвърдено наказателното постановление в останалата му част.

Касаторът навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди се, че съдържанието на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като липсва точно и ясно описание на нарушението. Претендират се разноски.

Ответникът- 04 РУ към СДВР не се представлява и не взема становище по същество на спора.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно: на 08.06.2019 г. около 01:50 часа в [населено място] в заведение „К. бийт“ в НДК, ет. 2 – изток Ц. С. не е изпълнил отправеното му по-рано писмено полицейско разпореждане в 00:20 часа от полицейски служител да спазва работното време, тишината и разпоредбите на наредбите на СО в горепосочения търговски обект, с което повторно е нарушил чл. 64 от ЗМВР. Бил издаден АУАН, а въз основа на него и процесното НП.

За да обоснове крайния си извод за законосъобразност на атакуваното НП СРС е приел, че от една страна по несъмнен начин и с безспорни доказателства се установява извършване от страна на Ц. С. на вмененото му нарушение на ЗМВР, а от друга че не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, осъществени в хода на развитие на административно - наказателното производство. Съдът е приел, че при издаването на НП са спазени изискванията на чл. 57 от ЗАНН относно задължителните му реквизити, като правилно е квалифицирано описаното нарушение със съответната му цифрова квалификация и правилно е съотнесено същото към санкционните разпоредби. Приел обаче, че наложената глоба в размер на 300 лв. следва да бъде редуцирана до минималния размер от 100 лв. с оглед липсата на обстоятелства, които да налагат определяне на санкция над минималната.

Решението е правилно.

Нормата на чл. 64, ал. 1 от ЗМВР вменява в правомощие на полицейските органи да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. В чл. 6, ал. 1 от ЗМВР са регламентирани основните дейности на МВР, т. е. на неговите органи: 1. оперативно-издирвателна; 2. охранителна; 3. разследване на престъпления; 4. осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации; др. С оглед горното съдът приема, че издалото оспорения административен акт лице е действало при надлежно упражняване правомощия на полицейски орган, в рамките на неговата материална и териториална компетентност.

Разпореждането е издадено в писмена форма, предвидена като една от формите за действителност по чл. 64, ал. 1 от ЗМВР и съдържанието му отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 64, ал. 5 от ЗМВР, вкл. са изложени фактически и правни основания за издаването му. Разпореждането е издадено във връзка с извършена проверка по повод подаден сигнал и е надлежно доведено до знанието на неговия адресат, като не се установява при издаването му да са допуснати нарушения на административно - производствени правила.

В процесния случай е издадено писмено разпореждане на 08.06.2019 г., според което лицето се задължава да не допуска нарушаване на обществения ред и тишината. При последващо посещение от полицейския екип е констатирано неспазване на разпореждането, поради което е издаден АУАН.

Доказателствата по делото установяват непротиворечиво, че в случая са били налице всички материалноправни основания за издаване на процесното разпореждане. Органите на МВР са били сезирани със сигнал за нарушаване на нощната тишина. В настоящия случай, доказателствата в преписката са редовно събрани и имат

доказателствена сила и пред съда. Към момента на произнасяне от административния орган, са били налице всички факти, налагащи издаването на оспореното разпореждане - нарушение на обществения ред от страна на жалбоподателя, чрез вдигане на шум, като по този начин се нарушава спокойствието на гражданите.

Наведеното от жалбоподателя процесуално нарушение относно липсата на фактически основания в акта, съдът преценява като неоснователно. Фактическото основание се съдържа, макар и лаконично в издаденото разпореждане, както и в изготвената по случая докладна записка от издателя - Е., която е налична по преписката. Жалбоподателят е имал възможност да се запознае с мотивите на органа и да изложи възражения и по съществуващото на спора по делото.

Оспореният административен акт съответства и на целта на закона. С оспорения административен акт ясно се цели да се защитят правата на гражданите от неправомерните действия на жалбоподателя, нарушаващи ношната тишина.

В случая полицейският орган се е позовал на възложени функции по опазване на обществения ред. Няма легално определение в ЗМВР за понятието "обществен ред", но най-общо то трябва да се разбира като установените в държавата обществени отношения, основани на правовия ред и морала, които определят поведението на хората в процеса на обществения живот. В същото време, посоченото - лице, да не нарушава обществения ред и да спазва законите в Република България е общо задължение за всички граждани.

В процесния случай не се установят признаци на маловажен случай при извършеното нарушение. Правилно първоинстанционния съд, след като е съобразил тежестта и характера на нарушението, е преценил, че наложеното административно наказание би било подходящо да осъществи функциите на административното наказание, свързани със специалната и генерална превенция, ако размерът се редуцира до предвидения по закон минимум.

По изложените мотиви настоящата касационна инстанция приема, че районният съд е приложил правилно материалния закон и при липса на касационни основания за отмяна оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София- град, X.- ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.05.2022г., постановено по нахд. №13547/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3- ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/